

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1846-4/2022	
Erkezett: 2022 OKT 04. <i>erand</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda: <i>CL1. Jun</i>
Melléklet: <i>88</i>	<i>27. §</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tárgy: hiánypótlás IV.1846-1/2022. ügyszámú panaszhoz

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban Abtv.) 26.§ (1) bekezdés a) pontja, a (2) bekezdés a) pontja, illetve elsődlegesen a 27.§ a) pontja alapján a 2022.08.24-es keltezésű IV.1846-1/2022. ügyszámú megküldött hiánypótló felhívásra, amelyet 2022.09.06-án vettem át, módosított, kiegészített (hiánypótló)

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő, határidőben.

I. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, a **Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.631.487/2022/3.** jogerős és egyben végleges végzésének, valamint ennek alapját képező a **Budai Központi Kerületi Bíróság 21.Pk.40.654/2021/6.** számú végzésének **alaptörvény-ellenességét** Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) a 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjog, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartáshoz való alapjog, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjog megsértése miatt és az Abtv. 43.§-ban foglaltak szerint semmisítse meg a **Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.631.487/2022/3.** végzését, illetve a **Budai Központi Kerületi Bíróság 21.Pk.40.654/2021/6.** végzését.

II.

a) Panaszom alátámasztása az alábbi tényeket adom elő:

A tényállást kimerítő részletességgel tartalmazza az általam korábban mellékelten csatolt elsőfokú végzés, ezt vette azután alapul - kapcsolattartás kérelmezett általi zavartalanságát meghiúsító magatartást elismerő - másodfokon eljáró bíróság is. Ezért itt csak a lényeg foglalom össze röviden, határozat számok, időpontok, stb. nélkül.

A lényeg a következő: mint különélő szülő, jogosult vagyok a gyermekemmel elektronikus úton képet és hangot közvetítő eszközön, ha ez nem áll rendelkezésre, akkor telefonon kapcsolatot tartani. Ez az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében (is) foglalt alapjogom és ez az, ami sérült az általam sérelmezett, kifejezetten contra legem bírói döntés(ek) által.

Kérelmezett – aki egyben gondozó szülő - nem jelezte előre, hogy a kapcsolattartás az eljárás alapját képező esetben nem lesz zavartalan, mert autóban fognak utazni a kapcsolattartás idejében vagy kislányom szerepelni fog akkor. Megsértve a kapcsolattartásra vonatkozó ítélet 48 órás előzetes értesítési kötelezettségét, megsértve továbbiakban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 4:182. § (1) szakaszt, amely kimondja a kapcsolattartás akadályáról feleknek késedelem nélkül kell tájékoztatni egymást. Tudtam, hogy a kapcsolattartásra kijelölt időkeret második felében a kapcsolattartás általam tervezett vége után 15 perccel kislányom nyilvános próbán fog rész venni, de arról nem tájékoztatott kötelezett, hogy a kapcsolattartás időkeret első felében sem tudja biztosítani a zavartalan kapcsolattartást. A kapcsolattartásnak azon zavaró körülményét, hogy a kapcsolattartás alatt autóban utaznak, mint kisebb zavaró körülményt a kapcsolattartás megkezdése után elfogadtam és elkezdtük a kapcsolattartást. A kapcsolattartásra 15 perc időkeret van részemre megadva az erről szóló ítéletben. Kérelmezett a kapcsolattartásba beleszólva szóváltást generált, majd 6 perc után valós ok nélkül azt megszakította. Ezt követően kapcsolattartás folytatási kísérletemet nem fogadta, többször írásbeli pótlási kérelmemet elutasította. Így kötelezett nem biztosította a Ptk. 4:178.§ (1)-ben megadott zavartalan kapcsolattartást és a Ptk. 4:182.§ (2) pontos is megsértette, mert nem biztosította az elmaradt kapcsolattartás pótlást.

A maganélethez, illetve a családi élethez, valamint a kapcsolattartáshoz való alapjog nem csupán az indokolatlan beavatkozás tilalmát jelenti, hanem a hatóságok/bíróságok aktív, hatékony beavatkozási kötelezettségét is magába foglalja azokban az esetekben, amikor ez szükségessé válik ezen alapjogok biztosítása végett.

Erre szolgál a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (továbbiakban Bnpt.) 7/A. szakasza, amelyben megtalálhatóak a konkrét esetre vonatkozó 22/A - E paragrafusok.

Ennek alapján kapcsolattartás végrehajtása iránt indítottam eljárást a Budai Központi Kerületi Bíróságon. Bíróság 21.Pk.40.654/2021/6. sz. végzésével a végrehajtási kérelmemet elutasította. Ezt azzal indokolta, hogy a gyermekeim nem szerettek volna velem már beszélgetni, mert sietniük kellett kislányom előadásának próbájára és a végzés szerint hiába nem volt zavartalan emiatt a kapcsolattartás, az a lehetőségekhez mérten megvalósult. Annak ellenére, hogy kérelmeztem nem vitatottan nem tartotta be a vonatkozó jogszabályokban és ítéletben szabályozott kapcsolattartás akadályoztatása esetén előírt előzetes értesítési kötelezettségét. Nem készítette fel a gyermekeket a kapcsolattartásra, illetve a külső okok miatt megzavart és részben elmaradt kapcsolattartást nem pótolta.

Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzésére benyújtott fellebbezésem elutasította, azzal az indokkal, hogy a kapcsolattartás alapvetően nem volt zavartalan mert autóban utaztak a gyermekeim, de ezt a kapcsolattartás kezdetén elfogadtam. Illetve arra utalt, ha már azt elfogadtam, hogy a kapcsolattartás kismértékben általam elfogadott mértékben nem volt zavartalan, mert autóban utaztak a kapcsolattartás alatt, ha később kérelmeztem a kapcsolattartást bármilyen mértékben megzavarja vagy megszakítja akkor sem rendelhető el a kapcsolattartás végrehajtása, miközben ezt semmiképp sem fogtam el előzetesen. Összeségében a bíróságok nem vették felegyelembe azt, hogy végrehajtást kell elrendelniük, ha kérelmeztem 2017. évi CXVIII. törvény 22/B. § (4) d) szerint „egyéb módon meghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.”

b) A jogorvoslatok kimerítésének tekintetében az alábbiakat adom elő:

A kapcsolattartás végrehajtására vonatkozó kérelmemet Budai Központi Kerületi Bíróság 21.Pk.40.654/2021/6. számú végzésével elutasította. Az elsőfokú végzéssel szemben határidőn belül, fellebbezést terjesztettem elő, amit Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.631.487/2022/3. jogerős és végleges végzésével elutasított. Tehát valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslatot kimerítettem.

A Bnpt. 2.§ g) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtás iránt nemperes eljárás során nincs helye felülvizsgálatnak, így e rendkívüli jogorvoslat a jogszabály alapján kizárt.

c) Határidők tekintetében az alábbiakat adom elő:

A Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.631.487/2022/3. jogerős és végleges végzését 2022.05.30-án vettem át elektronikus úton. Az alkotmányjogi panaszt 2022.07.28-án nyújtottam be a döntés kézhezvételétől számított 60 napon belül.

d) Érintettségem tekintetében előadom

A fent megadott ügyekben kérelmező voltam, az eljárással érintett gyermekek édesapja vagyok. Az eljárás tárgya a kapcsolattartás végrehajtása, melyben való érintettségem kapcsolattartásra jogosult szülőként egyértelműen fennáll.

e) A befogadhatóság tekintetében az alábbiakat adom elő:

Az elsőfokú bíróság, valamint a másodfokú bíróság eljárása és annak eredményeként született döntések sértik a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogot, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekek neveléséhez és jogainak biztosításához való alapjogát.

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésbe szerint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az Állam elsőrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A 28. cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre természetesen nem terjed ki az végzések / ítéletek kvázi harmad vagy negyedfokú felülbírálatára, jelen alkotmányjogi panaszom nem az alapeljárásban hozott végzések érdemi tartalmának Tisztelt Alkotmánybíróság általi érdemi felülbírálatára irányul, hanem a végzések, valamint az azokat eredményező, jogszabályokkal és töretlen joggyakorlattal ellentétes, a kapcsolattartási jog korlátozását és a kapcsolattartási jogszabályok és ítéletben meghatározott tartalmának csorbítását, kiüresítését jelentő eljárási alapjogsértő voltának orvoslására. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtás iránti eljárás tekintetében 2020. március 1. napján bekövetkezett hatáskörváltás eredményeként ugyanis az addig kialakított töretlen joggyakorlatot a vonatkozó jogszabályokat az eljáró nemperes eljárásban a bíróság tévesen és jogsértő módon értelmezte és alkalmazta, amely következtében sérült a magán és családi élethez valamint a kapcsolattartáshoz való alapjog, továbbá a tisztességes eljárásához való alapjog is, tekintettel arra, hogy a nemperes eljárásban hozott döntések utólagosan olyan előfeltételeket támasztanak vagy nem kívánnak meg, a kapcsolattartást szabályozó határozattal, kérelmezettel, kötelezettel szemben, amely sem a jogszabályból, sem a kapcsolattartás szabályzásának fennálló joggyakorlatból nem levezethető. Továbbá a végrehajtás megtagadása által nem csak megsérti a vonatkozó anyagi jogi szabályokat, de hatáskörét túllépve a kapcsolattartás tartalmát szűkíti, a kapcsolattartásra történő felkészítés, illetve az akadályoztatás esetére előírt késedelem nélküli értesítés, gyermekkel érdekében történő együttműködés jogszabályi kötelezettségét kiüresíti. Ezen felül súlyosan megsérti a gyermekek egészséges fejlődéséhez, valamint fizikai és pszichés egészségéhez való jogát, azzal, hogy az elmaradt kapcsolattartás pótlásra vonatkozó jogszabályi, illetve ítéleti kötelezettséget figyelmen kívül hagyja.

Ptk. 4:180.§(1) alapján jogosult vagyok kapcsolattartásra. A Ptk. 4:178.§(1) bekezdés egyértelműen rögzíti a gondozó szülő, jelen esetben kérelmezett, azon kógens jogszabályi kötelezettségét, hogy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. A zavartalan kapcsolattartás biztosítása természetesen magában foglalja azt, hogy kötelezett tevékenyen nem zavarhatja meg a kapcsolattartást (amit jelen esetben tevékenyen megtett), hanem tartalmazza annak a kötelezettségét is, hogy olyan körülményeket kell teremteni amelyek megfelelőek a zavartalan kapcsolattartáshoz, illetve hogy a gyermekeket felkészíti mind fizikai, mind pszichés szempontból a kapcsolattartásra, ezzel együtt biztosítja a kapcsolattartási jog megvalósulását a jogszabályban előírt tartalommal. Ha a kapcsolattartás akadályba ütközik bármely fél részéről, akkor az, akinél az akadály felmerült a Ptk. 4:182.§ (1) alapján értesítési kötelezettsége keletkezik a kapcsolattartás akadályoztatásáról, amelyet jelen ügyben elmulasztott, de ezt a mulasztást nem vizsgálták a bíróságok. Ptk. 4:173.§ alapján a gondozó szülőnek együtt kell működnie a gyermekek különélő szülőjével, ami jelen ügyben azt követelte volna meg, hogy ha gondozó tudomására jut, hogy nem tudja a végzésben megadott időpontban biztosítani a zavartalan kapcsolattartást, akkor ezt jelezni kellett volna a különélő szülőnek és javaslatot kellett volna adnia vagy időpontot kellett volna kérni a Ptk. 4:182.§(2) alapján törvényi kötelezettség alapján fennálló kapcsolattartás pótlására. Ezeket a Ptk. alapján fennálló törvényben megadott kötelezettet terhelő mozzanatokat mind elmulasztotta, de kifejezett kérés alapján sem vizsgálta ezeket egyik bíróság sem. A kapcsolattartásról szóló jogszabályi rendelkezéseket kiüresítették a bíróságok, mert annak ellenére, hogy kötelezettre több előírása vonatkozik, azokat az előírásokat úgy tekintették mintha nem léteznének.

A bíróság Bnpt. 22/B. § (4) bekezdés d.) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatokban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból egyéb módon meghiúsítja a gyermekekkel való zavartalan kapcsolattartást. E körben a jogszabály nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely azt rögzítené, hogy kizárólag a szó szerinti rendelkezések betartására volna köteles kérelmezett, egyéb jogszabályi kötelezettségei alól mentesülhetne. A jogszabályok megsértése tehát megvalósítja a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegését, hiszen a feleket az ítéletben nem szabályozott kérdések tekintetében Magyarország jogszabályai kötik. A fenti megszegés különösen igaz akkor, ha kérelmezett még az ítélet rendelkezéseit sem tartja be, mint tette jelen esetben.

Az eljáró bíróságok a tisztességes eljárás égisze alatt nem jogosultak a jogszabályban elírtak korlátozására, jogszabályban foglaltakkal ellentétes értelmezésre, az ugyanis alapjogsérelmet eredményez, továbbá a megánélhez és kapcsolattartáshoz fűződő alapjog megsértésére vezet. Az alapjogsértő joggyakorlat azt eredményezné, hogy megfelelne a kapcsolattartást rendező határozatnak és nem jelentené annak megszegését, ha a gondozó szülő a kapcsolattartást egy hangos rockkoncerten biztosítaná a különélő szülőnek miközben nem hallanák egymást a szülő és gyermeke a koncert miatt, majd amikor gondozó szülő kedvenc száma következne, ezt a zavart és korlátozott minőségű kapcsolattartást is megszakítaná pár perc múlva, hogy a gyerekekkel együtt

tudja „élvezni” koncertet, és a pótlásra vonatkozó kérést azzal utasítaná el, hogy a különélő szülővel együtt élvezték a gyerekek a kapcsolattartás alatt a koncertet ezért nem jár pótlás. Az a jogértelmezést és jogalkalmazást, hogy kérelmezettnek nem csak a jogszabályokban megadott kötelezettségét nem kell betartani, hanem az ítéletben megadott kötelezettségek sem kötik, ellentétes a jogalkotó céljával, valamint azon alaptézissel, miszerint az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy azok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

III.

a) Álláspontom szerint a panasszal megvizsgálni kért végzések az Alaptörvény alábbi cikkeit sértik:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltethető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

b) Az Alaptörvény ellenesség alátámasztására az alábbi érveket adom elő:

b/1.)

Magyarország Alaptörvénye VI. cikk, valamint azzal összefüggésben a XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a magán és családi élet védelméhez való jog sérelmét jelenti, ha a családjogi eljárások speciális körülményeinek és jogszabályi rendelkezéseink figyelmen kívül hagyásával, a gyermek tényleges érdekeink vizsgálata nélkül, vagy annak figyelmen kívül hagyásával dönt a bíróság.

Ptk. 4:180.§ rendelkezése alapján, a kapcsolattartás kiterjed, a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására. A kapcsolattartás célja a különélő szülővel a szeretetteljes kapcsolat fenntartása, valamint a különélő szülő gyermekek nevelésében való érdemi részvételének, a gyermekek fejlődésének és iskolai előmenetelének figyelemmel kísérésének biztosítása. Ezzel párhuzamosan a gondozó szülő Ptk. 4:178.§(1) bekezdés szerinti kógens rendelkezés alapján köteles a kapcsolattartás zavartalanságát biztosítani, a gyermekeket kapcsolattartásra felkészíteni. Ptk. 4:182.§ (1) kógens rendelkezése alapján értesítési kötelezettsége van a gondozó szülőnek a kapcsolattartás akadályoztatásának felmerülésekor, az értesítés után a Ptk. 4:173.§ alapján a feleknek együtt kell működnie, hogy a Ptk. 4:182.§ (2)-ben megadott kógens módon előírt kapcsolattartás pótlást kell tartani a zavartalan kapcsolattartás meghíúsulásakor. Alapjog biztosításakor az államot tevőleges kötelezettség terheli annak érdekében, hogy jogszabály útján a gondozó szülő részére a zavartalan kapcsolattartás biztosítási kötelezettségét előírja és a végrehajtás során alkalmazandó jogkövetkezményekkel azok tényleges érvényesülését elősegítse, garantálja. A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések és az azok meghozatalához vezető eljárások e tevőleges kötelezettséget teljes mértékben elmulasztják, annak nem tesznek eleget, ezzel előidézve a kapcsolattartáshoz való alapjog, valamint a magánélet tiszteletben tartáshoz való alapjog sérelmét.

A Bnpt. 22/B.§ (4) d.) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból egyéb módon meghíúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást. A jogszabályt tehát a jogalkotó szándéka szerint biztosítja, hogy a végrehajtási eljárás útján a gondozó szülőt a végrehajtásra illetékességgel rendelkező hatóság vagy bíróság kötelezze olyan magatartása megszüntetésére vagy olyan tényleges magatartás tanúsítására, amely elő van írva számára a kapcsolattartásról szóló határozatban, illetve a jogszabályban külön nevesített, illetve külön nem nevesített, azaz egyéb módon ne hiúsítsa meg a zavartalan kapcsolattartást. Ha ezt nem teszi, akkor esetleg a kapcsolattartás megvalósul ugyan, de nem lesz zavartalan, azaz nem tesz eleget a gondozó szülő a Ptk. 4:178.§ előírásának. A jogszabály figyelmen kívül hagyása vagy nem megfelelő értelmezése sérti a magánélethez és kapcsolattartáshoz való alapjogot, ugyanis kiüresíti azt és olyan állapotot teremt, amely által még a kapcsolattartásról szóló ítéletben szabályozott magatartások megsértése esetén sem kerül sor végrehajtás elrendelésére. Miközben kérelmezettnek nem csak az abban megadott szabályokat kell betartania, mert ebben az esetben csak és kizárólag olyan magatartással való felhagyásra, illetve magatartásra való kötelezésre kerülne sor (ami jelen esetben úgyszintén nem történt meg), amely kifejezett rögzítésre került a kapcsolattartást szabályozó végzésben. A jogszabály ilyen eseti szintű rendelkezést azonban értelemszerűen nem tartalmazhat, a jogszabályi rendelkezéseit kell a konkrét esetre értelmezni, nem pedig fordítva. A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések olyan mértékben üresítik a Ptk. 4:180.§, Ptk. 4:178.§, Ptk. 4:182.§ rendelkezéseit, hogy annak az eredményeként a kapcsolattartásra jogosult szülő és a gyermekek nem tudnak zavartalanul kapcsolatot tartani, mert nem hallják egymást vagy mert a közlő próbára koncentrálnak, vagy egyszerűen kérelmezett megszakítja a kapcsolattartást. Illetve azért sem, mert jelen esetben kérelmezett nem teremtette meg a zavartalan kapcsolattartás körülményeit, ha másképp nem, annak időpontjának módosításával, ezért saját felróható magatartása miatt, nem valósul meg zavartalan kapcsolattartás, ezért ügyis mindegy alapon, még azt önhatalmúlag meg is szakítja. Ezen túl, mint a bíróságok is elismerik nem valósult meg a zavartalan kapcsolattartás ennek ellenére, végzésben és jogszabályban előírt pótlási kötelezettséget is ignorálják. Így összességében a kapcsolattartás alapjogát kiüresítik. A felsoroltak gyakorlása körében gondozó szülő önkényes és jogellenes lehetőséget kapna arra, hogy ne biztosítsa a zavartalan kapcsolattartást. Ezzel az alapjogsértő gyakorlattal, az alapjogsérelem eredményeként tehát a gyermeknek és a kapcsolattartásra jogosult szülőnek a kapcsolattartáshoz való joga sérülne, amely egyben a gyermek egészséges fejlődéshez való jogát is sértené.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Tisztelet Alkotmánybírósággal egyezően több ügyben is leszögezte, hogy a családjogi eljárásokban a gyermekek érdekét mindenek elé – így akár a szülők vagy nagyszülők érdekei elé is – kell helyezni (Bronza v. Italy - 22430/93 Judgment 9.6.1998). A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések bíróságok általi jogértelmezése a gyermekek érdekét figyelmen kívül hagyja, a jogszabályt azok negligálásával értelmezi. A jelen ügyben releváns kapcsolattartásról szóló ítélet is tartalmazza az előzetes értesítési kötelezettséget kapcsolattartás akadályoztatása esetén, illetve a pótlási kötelezettséget, de végzések

meghozatalakor ezen szabályt is negligálták a bíróságok, miközben szerintük sem valósult meg a zavartalan kapcsolattartás.

b/2.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk által deklarált alapjog sérelme

Az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásokban az eljáró bíróság végrehajtás iránti kérelmet elutasító döntését azzal indokolta, hogy

„Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az adott lehetőségekhez képest megvalósult a kapcsolattartás. A kapcsolattartás mindkét fél által ismert körülmények között zajlott – a kérelmezett és a gyermekek egy 19:00 órától kezdődő iskolai színi előadásra (valójában próbára) tartottak gépkocsival – és az adott körülmények között, figyelembe véve a gyermekek programját, ekként a gyerekek mindenek feletti érdekeit, az indokolt és lehetséges mértékben a kapcsolattartás megvalósult. A kérelmező az általa ismert körülmények között, elfogadva ezt a helyzetet megkezdte a telefonos kapcsolattartást, ezért a kérelmezett terhére a kapcsolattartás kellő indok nélküli akadályozása, illetve zavartalan kapcsolattartás egyéb módon történő meghiúsítása nem állapítható meg.”

A bíróság ezen megállapítása és az abból levont következtetés súlyosan alapjogsértő, a jogrend alapjával ellentétes. Logikátlan, mert nem tudhattam a hívásomkor hol vannak, mit csinálnak a gyermekeim. Az anyagi jogi jogszabályok ugyanis valamennyi személyt kötnek, azok betartására – jogszabály kifejezett feloldó rendelkezése hiányában – valamennyi személy kötelezettsége. Amennyiben ezen indoklás jogszerű volna, úgy az azt jelentené, hogy feleslegessé válna a kapcsolattartásról szóló végzés meghozatala, mert az abban megadott szabályokat nem kell betartani, nem kell biztosítani a zavartalan kapcsolattartást, vagy akár kisebb zavaró körülmény mellett elkezdett kapcsolattartás megszakítása pár másodperc múlva a kapcsolattartás megvalósulásának kellene elismerni. A tisztességes eljárással összeegyeztethetetlen, ha érintett felek nem bízhatnak alappal abban, hogy a másik fél a szabályoknak megfelelően köteles eljárni, ennek hiányában pedig az állam tevőleges kötelezettsége keretében a jogszerűség eszközével rákényszeríteni őt arra. E jogértelmezés elfogadása esetén a felek a jogszabályok és joggyakorlat ellenére nem mérhetnék fel az eljárás által várható eredményt, ezzel a jogbiztoság elve teljes mértékben kiüresedne és megkérdőjeleződne.

Szintén sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot az, hogy az eljáró bíróságok a gyakorlatban csonkítják, korlátozzák a zavartalan kapcsolattartáshoz való jogom, miután a gyermekeim kapcsolattartásról szóló határozat meghozatalakor eljáró bíróság hatáskörét elvonva, a határozatban foglaltakat nem tekinti kógens rendelkezésnek, illetve a Ptk. 4:180.§, Ptk. 4:182.§ és Ptk. 4:178.§ rendelkezéseiben foglaltakat jogosulatlanul szűkíti le. A kapcsolattartásról szóló határozat szerint kötelezettnek biztosítania kell a zavartalan kapcsolattartást. A kapcsolattartás bizonyos szintű zavarását elfogadtam azzal, hogy jobb híján elkezdtem a gyermekeimmel a kapcsolattartást miközben az autóban utaztak. A Ptk. 6:8.§ (3) szerint a teljesen zavartalan kapcsolattartásról való engedményem, hogy elfogadtam az utazás által okozott zavaró körülményt, nem lehet kiterjesztően értelmezni, minden típusú zavarása, illetve a kapcsolattartás önkényes megzavarására, sem megszakítására sem. Mert a beszélgetés megkezdésekor nem fogadtam el azt, hogy kötelezett beleszól a kapcsolattartásba, vitát generál és önkényesen megszakítja majd azt. Így bíróságok részben jogomból való engedményt kiterjesztően értelmezték úgy, hogy mintha teljesen lemondtam volna zavartalan kapcsolattartásról, miközben a peranyag is ezzel ellentétes megállapítást tartalmaz. Együttműködés keretében mivel kötelezett nem jelezte, hogy nem megfelelő a kapcsolattartási időpont nem kérhettem másik időpontot, mert az oldalamon nem merült fel olyan körülmény amire ezt alapozhattam volna. Amennyiben kötelezett a végzésben megadott kógens rendelkezés, illetve anyagi jogszabályok ellenére sem volna arra kötelezve, hogy biztosítsa a zavartalan kapcsolattartást, akkor ha bármely apró zavaró tényező felmerülne a kapcsolattartás kezdeti időpontjában, akkor pár másodperc után kötelezett megszakíthatná önkényesen a kapcsolattartást vagy akár a gyermekek mellett énekelhetne hangosan, mert hivatkozott végzést úgy értelmezhetné, azzal hogy szerinte elfogadtam azt, hogy nem teljesen tökéletesen zavartalan a kapcsolattartás, akkor a kapcsolattartásnak csak formális vagy úgy sem kell megtörténnie, tartalom szempontjából már nem lehetne azt vizsgálni, bármekkora zavarás vagy önkényeskedés mint jelen esetben történt elfogadott. Mivel nem tettem a zavartalan kapcsolattartásról lemondó nyilatkozatot, a Ptk. 4:180.§(1) és Ptk.

4:178.§(1) bekezdés által biztosított jog gyakorláshoz szükséges gyakorlati feltételeket a gondozó szülő biztosítani köteles a kérelmezett érdekkörében, amely kötelezettség önkéntes teljesítésének elmaradása esetén az államnak tevélegese kötelezettsége van a gyermekeim, illetve a saját alapjogaim védelme biztosítása érdekében.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések figyelmen kívül hagyták a kapcsolattartásról szóló ítéletben található és általam bírósághoz végrehajtási kérelemmel együtt benyújtott idézett szabályt, amely szerint **„Amennyiben a kapcsolattartás akadályba ütközik, úgy a peres felek az akadály felmerülésekor, de legkésőbb az aktuális kapcsolattartást megelőző 48 órával hitelt érdemlő módon kötelesek értesíteni egymást.”** Figyelmen kívül hagyták a pótlásra vonatkozó szabályt, amely így szól **„A jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást az alperes a következő héten- de legkésőbb hat hónapon belül- azonos napokon és időtartamban pótolni jogosult.”** Figyelmen kívül hagyták az általam hivatkozott Ptk. 4:180.§, Ptk. 4:182.§ és Ptk. 4:178.§ (1) szabályokat. Az, hogy az idézett szabályok az eljárás során nem kerültek figyelembe vételre, azonban a mellőzés okát a végzések nem tartalmazzák, azokat még csak meg sem említik, a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését eredményezi és ellentétes a Tisztelt Alkotmánybíróság által a 3068/2020. (III.9.) AB határozatban rögzített azon elvvel, amely szerint **„[50] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a bíróság a bizonyítás eredményét szabadon mérlegeli, és ez alapján hozza meg döntését. Ebbe a helyzetbe azonban rendes bíróságok csak akkor kerülhetnek, ha a rendelkezésre álló és felajánlott bizonyítási eszközöket nemcsak formálisan, hanem tartalmilag is figyelembe veszik, és azok eredményét a határozatuk meghozatala során fel is használják, döntéseiket ezzel megindokolják.”**

IV. Záró rész

Nyilatkozom, hogy az általam korábban előterjesztetteket fenntartom és kérem azokat jelen kiegészítéssel egységesen kezelni.

Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

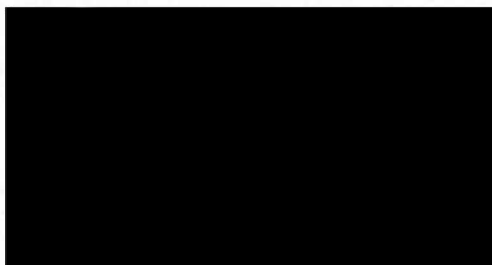
Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban félként vettem részt.

Nyilatkozom, hogy az ügyben jelen eljáráson kívül eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54.§ (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Budapest, 2022.10.04

Tisztelettel:

Előttünk, mint tanúk előtt:

Aláírás:

Név:

Lakcím:

